

Четвъртък, 23 юни 2011 г.

43. Призовава Комисията да гарантира, че бъдещата политика на сближаване ще се ползва от адекватни финансови ресурси; счита, че тя не трябва да бъде разглеждана просто като инструмент за постигане на целите на секторните политики, тъй като тя е политика на Общността, която предлага значителна добавена стойност и има свой собствен смисъл: икономическо, социално и териториално сближаване; поради това подчертава, че политиката на сближаване следва да продължи да бъде независима и нейните сегашни основи и принципи не следва да бъдат променяни чрез отраслово разпокъсване;

*

* *

44. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и държавите-членки.

Европейска програма за градовете и нейното бъдеще в рамките на политиката на сближаване

P7_TA(2011)0284

Резолюция на Европейския парламент от 23 юни 2011 г. относно Европейската програма за градовете и нейното бъдеще в рамките на политиката на сближаване (2010/2158(INI))

(2012/C 390 E/02)

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално дял XVIII от него,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 г. за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд ⁽¹⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1080/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно Европейския фонд за регионално развитие ⁽²⁾,
- като взе предвид Решение на Съвета 2006/702/ЕО от 6 октомври 2006 г. относно стратегическите насоки на Общността за сближаване ⁽³⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 397/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1080/2006 относно Европейския фонд за регионално развитие по отношение на допустимостта на инвестиране в енергийна ефективност и енергия от възобновяеми източници в жилищното строителство ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 1233/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2010 година за изменение на Регламент (ЕО) № 663/2009 за създаване на програма за подпомагане на икономическото възстановяване чрез предоставяне на финансова помощ от Общността на проекти в областта на енергетиката ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 21 февруари 2008 г. относно последващи действия във връзка с Териториалната програма и Лайпцигската харта – европейска програма за действие за териториално развитие и териториално сближаване ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 21 октомври 2008 г. относно управлението и партньорството в национален и регионален мащаб, както и въз основа на отделни проекти, в областта на регионалната политика ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 25.

⁽²⁾ ОВ L 210; 31.7.2006 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 291, 21.10.2006 г., стр. 11.

⁽⁴⁾ ОВ L 126, 21.5.2009 г., стр. 3.

⁽⁵⁾ ОВ L 346, 30.12.2010 г., стр. 5.

⁽⁶⁾ ОВ С 184 Е, 6.8.2009 г., стр. 95.

⁽⁷⁾ ОВ С 15 Е, 21.1.2010 г., стр. 10.

Четвъртък, 23 юни 2011 г.

- като взе предвид своята резолюция от 24 март 2009 г. относно градското измерение на политиката на сближаване през новия програмен период ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 март 2009 г. относно Зелената книга за териториално сближаване и състоянието на дебата относно бъдещата реформа на политиката на сближаване ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 20 май 2010 г. относно приноса на политиката на сближаване към постигането на целите от Лисабон и на целите на стратегията „ЕС 2020“ ⁽³⁾,
- като има предвид своята резолюция от 7 октомври 2010 г. относно политиката на сближаване и регионалната политика на ЕС след 2013 г. ⁽⁴⁾,
- като взе предвид бележката ad hoc, публикувана от Европейския парламент и озаглавена „Последващи действия във връзка с Териториалната програма и Лайпцигската харта — европейска програма за действие за териториално развитие и териториално сближаване“,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 3 март 2010 г. относно „Европа 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ (COM (2010)2020),
- като взе предвид Петия доклад на Комисията за икономическо, социално и териториално сближаване: бъдещето на политиката на сближаване, публикуван на 9 ноември 2010 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 9 ноември 2010 г. относно „Заклучения от петия доклад за икономическото, социалното и териториалното сближаване: бъдещето на политиката на сближаване“ (COM(2010)0642),
- като взе предвид синтезирания доклад на Комисията от април 2010 г. относно „Последваща оценка на програмите в рамките на политиката на сближаване през периода 2000—2006 г., съфинансирани от ЕФРР (цели 1 и 2)“,
- като взе предвид доклада на Комисията от юни 2010 г. относно „Последваща оценка на програмите в рамките на политиката на сближаване през периода 2000—2006 г.: инициативата на Общността URBAN“,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет относно „Необходимост от прилагане на интегриран подход за обновяване на градската среда“ от 26 май 2010 г. ⁽⁵⁾,
- като взе предвид становището на Комитета на регионите относно „Ролята на градското обновление за бъдещето на развитието на градските райони в Европа“ от 9 юни 2010 г. ⁽⁶⁾,
- като взе предвид Териториалната програма на ЕС — „Към по-конкурентоспособна и устойчива Европа с различни региони“ („Териториалната програма“) и Лайпцигската харта за устойчиви европейски градове („Лайпцигската харта“), които бяха приети на неофициалното заседание в Лайпциг на 24—25 май 2007 г. на Съвета на министрите, отговарящи за териториалното устройство и развитието на градските райони,
- като взе предвид Декларацията от Толедо, приета на неофициалното заседание на Съвета на министрите относно развитието на градските райони, проведено в Толедо на 22 юни 2010 г.,

⁽¹⁾ ОВ С 117 Е, 6.5.2010 г., стр. 73.

⁽²⁾ ОВ С 117 Е, 6.5.2010 г., стр. 65.

⁽³⁾ ОВ С 161 Е, 31.5.2011 г., стр. 120.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0356.

⁽⁵⁾ ОВ С 21, 21.1.2011 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ С 267, 1.10.2010 г., стр. 25.

Четвъртък, 23 юни 2011 г.

- като взе предвид позицията на генералните директори, отговарящи за развитието на градските райони, относно съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите и Европейската инвестиционна банка: „Заклучения от петия доклад относно икономическото, социалното и териториалното сближаване: бъдещето на политиката на сближаване“ (СОМ(2010)0642/3),
 - като взе предвид заключенията на Европейската среща на върха на органите на местното самоуправление, проведена в Барселона на 22—24 февруари 2010 г. под надслова „Органите на местното самоуправление — главно действащо лице в нова Европа“,
 - като взе предвид Споразумението на кметовете, иницирано и подкрепяно от Европейската комисия,
 - като взе предвид независимия доклад, изготвен по искане на Комисията и озаглавен „Програма за реформирана политика на сближаване“ (Доклад „Fabrizio Barca“) (2009 г.),
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията за регионално развитие и становището на комисията по транспорт и туризъм (А7-0218/2011),
- A. като има предвид, че ЕС може да бъде характеризирани чрез своето полицентрично развитие и разнообразието от градски райони и градове с различен размер, които имат разнородна компетентност и ресурси; изразява становището, че би било проблематично да се приеме обща дефиниция за „градски район“ и за термина „градски“ като цяло на чисто статистическа основа, тъй като е трудно да се обобщят в една дефиниция разнообразните условия в държавите-членки и регионите, и поради това счита, че всякакво задължително дефиниране и определяне на градски райони следва да се извършва от държавите-членки в съответствие с принципа на субсидиарност на основата на общи европейски показатели; като има предвид, че следва да се разгледа въпросът за това, как чрез функционален подход може да се достигне до стандартна дефиниция за „градски“ и по този начин да се създаде основата за ясна законова дефиниция на градското измерение на политиките на Съюза; като има предвид също така, че би било полезно, особено в контекста на политиката на сближаване, да съществува дефиниция на градското измерение на функционална основа,
- B. като има предвид, че ЕС чрез своите политики допринася за устойчивото развитие на градските райони и че следва да се взема под внимание, че в допълнение към националните политики за градовете съгласно принципа на субсидиарност следва да бъде определена европейска политика за градовете,
- V. като има предвид, че градовете допринасят активно за формулирането на политиките на ЕС и играят важна роля за успешното прилагане на стратегията „ЕС 2020“; като има предвид също така, че ако не се вземе предвид градското измерение на политиките на ЕС и по-специално на политиката на сближаване, това би изложило на риск постигането на целите на стратегията „ЕС 2020“,
- G. като има предвид, че градовете притежават уникален архитектурен и културен потенциал, както и значителни способности за социална интеграция, и като има предвид, че те допринасят за социалния баланс чрез съхраняване на културното разнообразие и поддържане на постоянна връзка между центъра и периферните райони,
- D. като има предвид, че чрез надграждане на основата на опита от инициативите URBAN действията относно градовете бяха интегрирани в регулаторната рамка за целите за сближаване, регионална конкурентоспособност и заетост през програмния период 2007—2013 г.; като има предвид, че това интегриране категорично разшири финансирането, достъпно за градовете; като има предвид, че в рамките на оперативните програми следва да бъдат идентифицирани ясно определени цели на развитието на градските райони, за се подпомогне концентрирането на ресурси,
- E. като има предвид, че субсидиарността в своята най-усилена и разширена форма съгласно определението в ДФЕС, многостепенното управление и по-доброто формулиране на принципа на партньорство са съществени елементи за правилното прилагане на всички политики на ЕС, и като има предвид, че следва съответно да се увеличи ангажирането на ресурсите и на компетентността на местните и регионалните органи,

Четвъртък, 23 юни 2011 г.

- Ж. като има предвид, че икономическата криза от последните няколко години засили неравенствата и социалното изключване в обширни зони в периферията на големите градове; като има предвид, че в отговор на кризата местните органи трябва да бъдат в състояние да прилагат практически мерки за борба с бедността и да подкрепят социалното сближаване и заетостта,
3. като има предвид, че в много случаи политиката на създаване на полюси на развитие, основаваща се на подпомагане на икономическата дейност в градовете, не успява да породи достатъчна притегателна сила и поради това има ограничено въздействие в района около съответния град и не допринася за интегрираното развитие,
- И. като има предвид, че в много малко на брой райони на градовете, независимо от тяхното благосъстояние или икономическа мощ, могат да съществуват специфични проблеми като крайно социално неравенство, бедност, маргинализация и висока безработица, които политиката на сближаване може да облекчи или премахне,
- Й. като има предвид, че опростяването на прилагането на политиката, включително на механизмите за контрол и одит, помага да се подобри ефективността, да се намали процентът на грешките, да се направи структурата на политиката по-удобна за ползвателите, а изпълнението на политиката – по-осезаемо; като има предвид също така, че усилията, насочени към опростяване, следва да продължат и да бъдат съпътствани от опростяване на националните и регионалните процедури, така че представителите на градските райони да могат по-добре да насочват и да управляват усвояването на европейските средства,

Контекст на градското измерение

1. Отбелязва, че Европейската програма за градовете включва, от една страна, градското измерение на политиките на ЕС, по-специално политиката на сближаване, а от друга страна, междуправителственото направление на усилията на европейско равнище за координиране на градските политики на държавите-членки, като последното се изпълнява чрез неформални срещи на министрите, при координиране от последователните председателства на Съвета и с активния принос на Комисията; в този контекст счита, че органите на местното самоуправление следва да бъдат информирани по-добре за дейностите от междуправителственото направление и да бъдат включени в тях по-активно; препоръчва по-тясна координация между двете равнища и по-голямо участие на органите на местното самоуправление; подчертава необходимостта да се подобри координацията на решенията и на действията на административните органи както на европейско, така и на национално равнище;
2. Отбелязва одобряването на Декларацията от Толедо и референтния документ от Толедо относно обновяването на градската среда; изразява съгласие относно необходимостта от повече приемственост и координация за преминаване към съвместна работна програма или „Европейска програма за градовете“; приветства факта, че министрите са подчертали необходимостта да се засили сътрудничеството и координацията с Европейския парламент, както и целта за засилване на градското измерение в политиката на сближаване и насърчаване на устойчивото развитие на градските райони и интегрираните подходи чрез укрепването и разработването на инструменти за изпълнение на Лайпцигската харта на всички равнища; поздравява държавите-членки и Комисията за усилията им да продължат Процеса от Марсилия и да приложат референтна рамка за устойчиви европейски градове; следи с интерес стартирането на етапа на изпитване на референтната рамка; изразява съжаление обаче, че градовете не участват в тези процеси в достатъчна степен; следователно призовава Комисията и държавите-членки да гарантират по-добър поток от информация относно този процес към неучастващите градове и да информират Парламента за по-нататъшните новости;
3. Подчертава факта, че освен значителния принос на действията в рамките на политиката на сближаване към развитието на градските райони, редица други политики (например в областта на околната среда, транспорта и енергетиката) и програми на ЕС имат силно въздействие върху развитието на градовете; подчертава необходимостта от по-добро разбиране на териториалното въздействие на политиките и призовава за утвърждаване на Програмата за градовете в рамките на политиките на ЕС; отново призовава Комисията да извърши оценка на териториалното въздействие на секторните политики и да разшири съществуващите механизми за оценка на въздействието; в този контекст приветства идеите, очертани в Петия доклад относно икономическото, социалното и териториалното сближаване, и извършената от Европейската мрежа за наблюдение на териториалното устройство (ESPON) работа;

Четвъртък, 23 юни 2011 г.

Местни потребности и/спрямо европейски приоритети

4. Подчертава факта, че до голяма степен градските райони са тези, които превръщат европейските политики в действие на място; подчертава, че градските райони, в които живеят 73 % от населението на Европа, генерират около 80 % от БВП, потребяват до 70 % от енергията в Съюза и са основните центрове на иновация, знания и култура благодарение, наред с другото, на наличието на МСП и следователно имат значителен принос за икономическия растеж; посочва, че единствено градовете с висококачествени услуги и адекватна инфраструктура могат да привличат и насърчават ориентирани към бъдещето дейности с висока добавена стойност; отбелязва, че от друга страна те също така понесат негативните последици от икономическата производителност (разрастване на градските райони, концентрация на населението, задръствания, замърсяване, ползване на земя, изменение на климата, енергийна несигурност, жилищна криза, пространствена сегрегация, престъпност, миграция и т.н.) и са засегнати от значителни социални неравновесия (висока безработица, социална несигурност и изолация, социална поляризация и т.н.), което излага на риск тяхната роля като „двигатели на растежа“; подчертава, че не само икономическите, но и социалните и екологичните промени в градските райони оказват голямо въздействие върху околните райони, и счита, че Програмата за градовете трябва да се стреми към развиване на устойчиви, интелигентни и приобщаващи инвестиции, така че да се засили ролята на градовете; поради това счита, че една обща ангажираност към градските райони на ЕС е напълно обоснована с оглед да се намалят засягащите всички сфери въздействия на растежа и развитието и същевременно да се решават въпросите, свързани с екологичната устойчивост и социалното сближаване;

5. Посочва, че услугите на градския транспорт попадат в обхвата на принципа на субсидиарност; въпреки това подчертава, че европейското сътрудничество, координация и финансиране биха позволили на местните органи да посрещнат предизвикателствата, пред които са изправени, по-специално във връзка с транспорта;

6. Счита, че увеличаването в максимална степен на приноса на градските райони към икономическия растеж в ЕС, като в същото време се запазят или подобрят характеристиките им като „добри места за живеене“, е споделена цел на европейско, национално, регионално и местно равнище на управление; подчертава, че макар тази цел да е широко споделяна, конкретните мерки за постигането ѝ могат да бъдат различни на различните места; отбелязва, че вследствие на историческото развитие през втората половина на двадесети век някои региони и градове ще трябва да следват по-широк набор от приоритети, включително конвергенция, и следователно счита, че следва да се гарантира достатъчна степен на гъвкавост, която да даде възможност на конкретни градски райони да намерят най-подходящите решения за своите нужди, макро- и микросреда и контекст на развитие;

7. Препоръчва градското измерение на политиката на сближаване, като следва стратегическата концепция да служи за постигането на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, да се съсредоточи върху три цели: първо, да се помогне на градските райони да развият своята основна физическа инфраструктура като прекураторно условие за растеж, така че напълно да се оползотвори потенциалният им принос към икономическия растеж в Европа, диверсификацията на икономическата база и енергийната и екологичната устойчивост, по-специално с оглед на поддържане и подобряване на качеството на въздуха в градските центрове, без да се нанасят вреди на реките; второ, да се помогне на градските райони да модернизират своите икономически, социални и екологични характеристики чрез интелигентни инвестиции в инфраструктура и услуги, основаващи се на технологични постижения и тясно свързани със специфични регионални, местни и национални изисквания; трето, да се обновяват градските райони чрез възстановяване на индустриални площи и замърсени земи, като същевременно се взема предвид необходимостта от връзки между градските и селските райони с оглед насърчаване на приобщаващото развитие в съответствие със стратегията „Европа 2020“;

8. Изтъква големия потенциал за модернизиране на инфраструктурните инвестиции чрез интелигентни технологии, които биха били насочени към разрешаването на трайни проблеми в управлението на градовете, енергетиката, управлението на водоснабдяването и използването на водата, транспорта, туризма, жилищното настаняване, образованието, здравните и социални грижи, обществената безопасност и т.н. чрез концепцията за „по-интелигентно развитие на градовете“; счита, че подобни инвестиции в инфраструктурата, свързана с информационните и комуникационни технологии (ИКТ), могат да се разглеждат като безспорен двигател за икономически растеж и икономическа дейност, основаваща се на иновации, като съчетават елементи на публичните и частните инвестиции, които могат да бъдат насочени към генерирането на ново предприемачество, устойчиви работни места и интелигентен растеж, в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“ и по-специално партньорството за иновации „Интелигентни градове“;

Четвъртък, 23 юни 2011 г.

9. Подчертава, че внедряването на интелигентни транспортни системи може да допринесе значително за подобряването на енергийната ефективност, безопасността и сигурността в публичния сектор, и призовава Комисията и държавите-членки да гарантират координирано и ефективно внедряване на интелигентни системи в рамките на Съюза като цяло и по-специално в градските райони; посочва, че по-специално градовете могат да окажат голям принос за борбата с изменението на климата чрез, например, интелигентни системи за обществен транспорт на местно равнище, енергийна реконструкция на сгради и устойчиво планиране на градските райони, което свежда до минимум разстоянията до работното място и до местата за отдих и култура в градовете и др.; в този контекст подкрепя инициативата „Civitas“ и Споразумението на кметовете; подчертава, че е важно да се използва наличното финансиране за изпълнението на програмите за действие, с цел да се насърчи използването на местния потенциал за възобновяема енергия, и призовава Комисията да осигури, че тези две инициативи ще се актуализират в бъдеще;

10. Подчертава значението на политиката на сближаване за насърчаването на социалните иновации в градските райони, по-специално в необлагодетелстваните квартали, с оглед на стимулирането на вътрешното сближаване и човешкия капитал чрез приобщаващ подход, благоприятстващ участието, например по отношение на обучението и образованието (особено за младите хора), достъпа до микрокредитиране или насърчаването на социалната икономика;

Принцип на многостепенно управление и партньорство

11. отново изразява становището си, че една от слабостите на Лисабонската стратегия беше липсата на добре функциониращо многостепенно управление и недостатъчното участие на регионалните и местните органи и гражданското общество в етапите на разработване, прилагане, разпространяване на информация и оценка на стратегията; подчертава необходимостта от подобряване на системата за управление на стратегията „ЕС 2020“, с по-активно участие на всички заинтересовани лица във всички етапи;

12. Призовава Комисията да осигури, че в предстоящите регламенти държавите-членки официално ще включат политическите лидери на ключови градски райони и сдруженията на местни и регионални органи във всички етапи на вземане на решения в рамките на политиката на сближаване (стратегическо планиране, определяне на предложените „договори за партньорство в областта на развитието и инвестициите“ и водене на преговори по тях), например чрез създаването на нови видове партньорство като териториалните пактове, изготвяни за всяка отделна държава-членка; призовава Комисията да насърчава обучението на градските и местните администрации с цел предоставяне на информация относно програмите и инициативите в областта на градската политика и призовава местните органи съответно да изготвят конкретни програми за действие в рамките на своите специфични стратегии за развитие; счита, че това е единственият начин да се отразят местните потребности, без да се допуска фрагментиране на стратегическите цели и решения;

13. Счита, че връзката между местните планове за действие и основните регионални/национални програми следва да бъде укрепена; подкрепя предложението на Комисията за укрепване на позицията, която заема подходът за развитие на местно равнище в рамките на политиката на сближаване, чрез групи за подкрепа и планове за действие, подобни на включените в програмата „Leader“;

14. Подчертава, че градските райони не се явяват изолирани елементи в рамките на регионите и че поради това тяхното развитие трябва да бъде тясно свързано с околните функционални, крайградски или селски райони; иска допълнително разяснение за специфични ситуации като тези в големите градове, градските райони и агломерациите, в които функциите са тясно взаимосвързани; счита, че многостепенното управление, регионалното планиране и принципът на партньорство са най-ефективните инструменти за предотвратяване на разделението по сектори и фрагментирането на политиките на развитие; припомня, при все това, че вътрешното взаимодействие не винаги е гарантирано; приканва настойчиво Комисията да отправи призив към държавите-членки да насърчават по-специално контактите и обмена на добра практика в областта на стратегиите за селските/градските райони и да включат измерението, свързано с градските/селските райони, в подготвителните документи, за да се обезпечат добри връзки между селските и градските райони;

15. Подчертава положителната роля, която трансграничното сътрудничество, транснационалното сътрудничество и инициативата „URBACT“ играят по отношение на свързването на градовете в мрежа, споделянето на добри практики и намирането на новаторски решения; отбелязва, че сътрудничеството между европейски градове изцяло съответства на Цел 3 (европейско териториално сътрудничество); счита, че през периода 2014—2020 г. следва да се стимулира градското измерение на целта за европейско териториално сътрудничество; насърчава включването на градовете в междурегионални и трансгранични мрежи за сътрудничество;

Четвъртък, 23 юни 2011 г.

счита, че подпомогнатите мрежи следва да бъдат свързани с реални проекти за развитие, и призовава Комисията да разшири платформите, за да се предостави възможност за прилагане на експериментален подход към обновяването и развитието на градовете; счита, че експериментирането би могло да бъде полезно по-специално в контекста на ЕСФ, където може да се прилага подход, насочен към специфични групи от населението, който да бъде допълван от обща териториална стратегия;

16. Подчертава, че процесът на „обновяване на градската среда“ и „включване на градското измерение в политиките“ би могъл да доведе до „градски съюз“, който обединява всички заинтересовани страни, участващи в процеса на изграждане на града; този съюз ще продължи да се основава на консенсус и официално да се отъждествява с нови форми на управление, в които социалните и гражданските мрежи играят важна роля, като общата цел е да се модернизира, обновява и преоткрива „съществуващият град“, като се използват по възможно най-добър начин развитите през годините човешки, социални, материални, културни и икономически ресурси, като те бъдат насочени към изграждането на ефикасни, новаторски, интелигентни, устойчиви и социално интегрирани градове;

17. Отново отправя призива си към Комисията да създаде програма за обмен „Еразъм за местни и регионални избрани представители“, за да насърчи трансфера на добра практика в стратегическото развитие на местно равнище и на градските райони;

Пределегиране на отговорностите

18. Подчертава, че местните изборни органи носят пряка политическа отговорност по отношение на вземането на стратегически решения и инвестирането на обществени средства; като има предвид това, счита, че държавите-членки следва да обезпечат достатъчно бюджетни средства за тези органи; поради това счита, че за постигането на целите на политиката на сближаване и на стратегията „ЕС 2020“ местните изборни органи трябва да бъдат задължително включвани в процеса на вземане на стратегически решения и да вземат активно участие в изготвянето на оперативни програми, както и да използват широко възможността за пределегиране на отговорностите по изпълнението и оценката на политиката на сближаване, без да се накръпява финансовата отговорност на управляващите органи и държавите-членки; подчертава, че приоритетът на местните органи е благосъстоянието и качеството на живот на техните граждани, които заедно със заинтересованите страни трябва да бъдат включени в стратегиите за развитие на местно равнище;

19. Препоръчва през следващия програмен период да се използва една от следните възможности за прилагане на градското измерение на национално равнище: независими оперативни програми, управлявани от отделни градски райони, съвместни оперативни програми, обхващащи градските райони в отделни държави-членки, общи безвъзмездни средства или обособяване на мерки и ресурси за градовете в рамките на конкретни регионални оперативни програми; признава значението на изготвянето в бъдеще на определени оперативни програми за някои градски райони, които имат за цел да се реализира техният потенциал за развитие;

20. Предупреждава, че, тъй като мащабът и степента на урбанизация се различават значително в различните части на ЕС, особено в региони, които са преобладаващо селски и слабо урбанизирани, делът на ресурсите, отделяни за градоустройствени дейности, също както общото съдържание и приоритетите на оперативните програми, следва да бъде определян по преценка на органите, изготвящи програмите, действащи от името на въпросния регион;

Интегрирано стратегическо планиране

21. Застъпва се за принципи на интегрирано стратегическо планиране, тъй като те могат да помогнат на местните органи да преминават от мислене в рамките на „индивидуални проекти“ към по-стратегическо между-секторно мислене, за да се използва техният присъщ потенциал за развитие; подчертава добавената стойност и новаторското естество, по-специално за необлагодетелстваните квартали, на подхода „отдолу нагоре“, който чрез осигуряване на участието на всички местни заинтересовани страни би предоставил възможност да се реагира по-добре на действителните потребности и ресурси на територията; същевременно изразява съжалението си, че в резултат на неясното общо определение в някои случаи се стига само до формално прилагане; приканва настойчиво Комисията да призове държавите-членки да осигурят подкрепа за развитието на местния административен капацитет за целите на интегрираното стратегическо планиране;

Четвъртък, 23 юни 2011 г.

22. Счита, че градските райони са призвани да играят съществена роля при прилагането на макрорегионалните стратегии и създаването на функционални географски обекти;
23. Приканва Комисията да подготви сравнително изследване на досегашната практика на отделните държави-членки по отношение на интегрираното стратегическо планиране и въз основа на резултатите от изследването да изготви специфични насоки на ЕС за практиката на планиране на интегрираното развитие на градските райони, които изясняват също отношенията между тези планове и другите документи, свързани с планирането, и насърчават ефикасните и правно регулирани партньорства, включително трансграничните партньорства между градове; призовава Комисията да направи интегрираното градоустройство правно обвързващо в случаите, в които се използват средства на ЕС за съфинансиране на проекти; приканва местните органи на държавите-членки да започнат нови публично-частни партньорства и новаторски стратегии за развитие на градската инфраструктура, така че да се привлекат инвестиции и да се стимулира стопанската дейност; призовава за подобрена координация между местните и регионалните администрации, така че да се улеснят нови партньорства между градски и селски райони, от една страна, и между малки, средни и големи градове, от друга страна, с цел да се гарантира балансирано регионално развитие; в същото време призовава Комисията да ускори предоставянето на техническа помощ за подобряване на интегрираното планиране на развитието, за широко участие при изготвянето на политиките и за стратегическо развитие на градските райони;
24. Приветства идеята на Комисията за бъдещата Обща стратегическа рамка, която беше изложена в заключенията на Петия доклад за сближаването и която може потенциално да стимулира взаимодействието между средствата, по-специално с оглед преосмисляне на връзките между градските райони и селските райони и периферните градски райони; подчертава европейската добавена стойност на хоризонталния и интегриран подход на политиката на сближаване и за целта насърчава допълнителното взаимодействие с политиките в областта на енергетиката, околната среда и транспорта, което ще бъде особено полезно за градските и периферните градски райони, където в това отношение съществуват големи предизвикателства;
25. Отново изразява убеждението си, че изготвянето на планове за интегрирано развитие на градските райони може да бъде ефективно само при наличието на достатъчни средства за конкретни градоустройствени дейности, и следователно препоръчва наличните ресурси да бъдат съсредоточени в конкретни действия; предлага да се определи минимално равнище на концентрацията на помощта за отделните програмни периоди за необлагодетелстваните квартали в градските райони;

Всеобхватно финансово планиране

26. Подчертава, че неизбежните мерки за икономии на всички равнища от управлението в Европейския съюз създадоха безпрецедентен натиск върху всички видове публични разходи, включително върху стратегическите инвестиции за икономическо развитие; счита, че в интерес на подобряването на ефективността на инвестициите е необходима по-добра координация на всички налични обществени ресурси (европейски, национални, регионални, местни, частни) и тяхното по-стратегическо разпределяне;
27. В този контекст се застъпва за всеобхватно финансово планиране на местно равнище като неизменен компонент на интегрираното планиране на развитието и призовава всички ползватели на обществени средства, в съответствие с идеята за ориентиран към резултатите подход, да се придържат строго към принципа „пари за проекти, а не проекти за пари“;
28. Подчертава европейската добавена стойност на кръстосаното финансиране от ЕФРР и ЕСФ по отношение на гъвкавостта на проектите за социално включване и на плановете/стратегии за интегрирано развитие на градските райони; призовава Комисията да създаде по-гъвкави условия за подобно кръстосано финансиране, за да насърчи използването му, така че тези правила да не създават пречки при проектирането и изпълнението на тези планове/стратегии; обръща внимание на допълващия характер на тези средства; отбелязва, че по-специално в градските райони, които страдат от социално изключване или замърсяване на околната среда, финансирането от ЕСФ би могло да се използва от градовете, третия сектор и частния сектор за подкрепа на съвместни проекти на местно равнище за предотвратяване на изключването; посочва, че обединяването на съществуващите европейски фондове би могло значително да увеличи наличното финансиране;
29. Счита, че динамизмът на градските райони може да се стимулира чрез ефективното взаимодействие между различните европейски инструменти за финансиране, по-специално по отношение на научните изследвания и иновациите;

Четвъртък, 23 юни 2011 г.

30. Подчертава перспективната роля на новите инструменти за финансов инженеринг, основаващи се на принципите „проекти за пари“ и „пари за проекти“, въведени през настоящия програмен период; подчертава необходимостта от създаване на широкомащабни инструменти за финансов инженеринг, които могат да бъдат полезни и приложими в много по-малки градски райони; призовава Комисията да извърши оценка на опита по използването на тези инструменти и при необходимост да ги приспособи, за да подобри конкурентната им позиция на финансовия пазар в сравнение с общите търговски продукти с цел да ги направи по-лесни за използване, практични, привлекателни и следователно и по-ефективни; счита, че лихвените проценти на финансовите инструменти на ЕИБ следва да бъдат понижени в сравнение с търговските заеми за тази цел; призовава държавите-членки, с оглед на положителните резултати, получени от използването на съществуващите инструменти за финансов инженеринг, неизменно да гарантират, че потенциалните ползи от тези финансови инструменти се използват по възможно най-ефективен начин;

31. Счита, че по-специално инициативата „Jessica“ може да бъде максимално ефективна, когато се изпълнява на равнище градове, и поради това изразява съжаление, че някои-държави членки са склонни да централизират изпълнението ѝ;

32. Призовава Комисията да гарантира, че в бъдеще финансовите потоци между европейското, националното и поднационалното равнище ще се организират възможно най-ефективно и гъвкаво; изразява тревога във връзка със съществуващото ниско равнище на предварително финансиране на проекти и счита, че в бъдеще следва да се гарантира чрез регламенти ясното задължение на държавите-членки да използват предварителното финансиране за плащания към публичните бенефициери, например градските органи;

33. Призовава Комисията да се стреми към възможно най-добро хармонизиране на правилата за конкретни фондове и програми на ЕС, в рамките на които проекти за градско и местно развитие могат да бъдат съфинансирани, с цел да се намали максимално бюрокрацията и възможните грешки при изпълнението;

34. Приканва Комитета на регионите да развие идеи за по-добро оформяне на градското измерение в бъдещата политика на сближаване;

*

* * *

35. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на Комитета на регионите.

Цел 3: бъдеща програма за трансгранично и междурегионално сътрудничество и за сътрудничество между съседни страни

P7_TA(2011)0285

Резолюция на Европейския парламент от 23 юни 2011 г. относно цел 3: Предизвикателство пред териториалното сътрудничество - бъдеща програма за трансгранично и междурегионално сътрудничество и за сътрудничество между съседни страни (2010/2155(INI))

(2012/C 390 E/03)

Европейският парламент,

— като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално дял XVIII,

— като взе предвид Регламент (ЕО) № 1083/2006 от 11 юли 2006 г. за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 25.